

XXIII.

Forslag til Lov

om

Kirkers Opvarmning.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3dje Behandling den 3dje Februar 1893.*)

§ 1.

Naar Flertallet af Familiefædre, Enter og andre Personer med egen Husstand af et Sogns til Folkekirken hørende Beboere med Undtagelse af dem, der have sluttet sig til en Valgmenighed med egen Kirke eller Bedesal, ønsker Kirken opvarmet, og Varmeindretningen kan indskrænkes til Anbringelse af saadanne Kaffelovne, som almindelig forekomme i Handelen, kan Kirkesynet, efter at have forviiset sig om, at de fornødne Midler til Opvarmningens Sværkøttelse i det mindste for 5 Mar ere sikrede enten ved frivillige Bidrag paa en Maade, som Synet anser for fyldestgørende, eller ved Kommunalbestyrelsens Bestemmelse om Ligning paa Beboerne, paalægge Tiendeejeren eller, hvis Kirken ejer sig selv, Kirkens Bestyrelse at anbringe og vedligeholde den eller de fornødne Kaffelovne. Naar en Kirke, der ejer sig selv, savner Midlerne hertil, kunne de tilvejebringes paa den i § 2, andet Stykke, omhandlede Maade.

Findes der i et Sogn flere end een Kirke, hør den i det foregaaende omhandlede Afstemning indskrænkes til at omfatte de Beboere af Sognet, der ere henviste til at benytte den paagældende Kirke, om fornødent efter nærmere Bestemmelse af Kirke- og Undervisningsministeriet.

Kirkesynet tager efter at have givet Tiendeejeren eller, hvis Kirken ejer sig selv, Kirkens Bestyrelse, Beslighed til at udtale sig under Synsforretningen, Bestemmelse om Kaffelovnenes og Skorsteneens Størrelse, Indretning og Plads, men kan dog ikke stille Fordringen højere, end at Varmegraden i Kirken maa kunne forhøjes 6 Grader R., maalt før og efter Opfyrringen.

Vægrer Kirkesynet sig ved at give det ønskede Paalæg, have de paagældende Menighedsmedlemmer Afgang til at forlange Oversyn.

*) Jfr. Tillæg C. Sp. 35 fg.; Tillæg B. Sp. 545 fg.; Landstingstribenden: Sp. 461 fg. 1ste Behandling, Sp. 654 fg. 2den Behandling.